

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317207641
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317207641.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej PhD. predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobkyne Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/X, XXX XX I., právne zastúpená JUDr. Petrom Jonášom, advokátom so sídlom M. R. Štefánika 2393/29, 075 01 Trebišov, IČO: 31 992 293, proti žalovanému X. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX Z., o určenie nehnuteľnosti patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/7/2017-83 zo dňa 23.05.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením č.k. 12C/7/2017-112 zo dňa 17.5.2019.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že parc. č. XX/X - zastavaná plocha o výmere 27 m², zakreslená geometrickým plánom zhotoviteľa Geodézia I. s.r.o. vyhotoveného 09.01.2017 pod číslom XXXXXXXX-XXX/XXXX, ktorá je vytvorená z časti parcely KN C č. XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 595 m², zapísaná na liste vlastníctva (ďalej len LV) č. XXX k.ú. Č. patrí do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva X. O., Y. Ž., K.. XX.XX.XXXX, G. XX.XX.XXXX a B. O. G. XX.XX.XXXX. Žalobkyni vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko žalovaného, výsledky vykonaného dokazovania najmä obsah pripojených listinných dôkazov, výsluch svedkov X. Q., U. O., Z. V., L. Č., citoval ust. § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku, § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uviedol, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobe je potrebné vyhovieť. Predmetom konania bola žaloba o určenie, že nehnuteľnosť parc. č. XX/X patrí do bezpodielového spoluvlastníctva B. O. U. X. O., Y. Ž.. Podľa názoru súdu, žalobkyňa mala naliehavý právny záujem na podanie žaloby v súlade s ust. § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku z dôvodu, že žalobkyňa je jedinou právnou nástupkyňou po neb. B. O. U. X. O., Y. Ž., pričom vlastnícke právo k pozemku parc. č. XX/X bolo spochybňované a bez tohto rozhodnutia by sa nezmenilo právne postavenie žalobkyne k parc. č. XX/X. Tak, ako to vyplynulo z dokazovania, je nespornou skutočnosťou, že starí rodičia žalobkyne B. O. a jeho manželka počas manželstva nadobudli kúpou od X. O., t.j. otca B. O. pozemky v obci Č. zapísané v pozemknoknižnej vložke č. XX, pričom v prednej časti si postavili rodinný dom na svojom pozemku parc. č. KN C č. XX a v zadnej časti si postavili hospodársku budovu, a to tak, že časť tejto budovy si po dohode s otcom žalovaného postavili aj na pozemku parc. č. žalovaného KN C č. XX. Túto skutočnosť nepoprel ani žalovaný. Podľa názoru súdu, muselo dôjsť k dohode medzi B. O. a otcom žalovaného,

podľa ktorej si B. O. postavil hospodársku budovu z časti na pozemku žalovaného a takto to roky užíval. Keby tak tomu nebolo, určite by otec žalovaného v minulosti vyvinul kroky smerujúce k zabráneniu postavenia tejto stavby, resp. k jej odstráneniu z jeho pozemku. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že starý otec žalobkyne B. O. a jeho manželka X. O. vstúpili stavbou časti hospodárskej budovy na pozemku žalovaného do držby s tým, že nebolo možné určiť presný okamih vstupu do držby, ale určite to bolo pred rokom 1950. Vydržacia lehota začala plynúť za účinnosti Uhorského obyčajového práva, kedy bola 32-ročná. Táto však neuplynula, dokedy bol tento právny predpis účinný, t.j. do 31.12.1950. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie posudzoval vydržanie podľa ust. § 115-118 zákona č. 141/1950 Zb. S poukazom na ust. § 566 Občianskeho zákonníka z roku 1950 súd uviedol, že vydržacie doby, ktoré začali plynúť pred 01.01.1951 podľa predtým platného uhorského práva skončili najneskoršie uplynutím vydržacej doby platnej pre vydržanie nehnuteľností k 01.01.1961. Podľa názoru súdu prvej inštancie, starí rodičia B. O. a jeho manželka X. O., Y. Ž. splnili podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, pretože boli pri vstupe do držby dobromyseľní, ide o spôsobilý predmet vydržania a nerušene užívali spornú nehnuteľnosť viac ako 20 rokov. Vydržacia lehota uplynula dňom 01.01.1961. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobe vyhovel.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že úspešnej žalobkyňi nárok na náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnila.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie, nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, lebo z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, z čoho súd vychádzal a ako uveril tvrdeniam žalobkyne. Poukázal na to, že žalobkyňa nebola podrobne vypočutá, aby zdôvodnila, prečo si myslí, že už v roku 1932 sa jej starí rodičia stali oprávnenými držiteľmi spornej plochy 27 m² zodpovedajúcej podľa geometrického plánu parc. č. C KN XX k.ú. Č.. Žalobkyňa tvrdila, že jej starí rodičia kúpili od jej pradeda podiely z nehnuteľností zapísaných v pozemkovej knihe č. XX, čo by mala byť podľa nej jej dnešná parc. č. C KN XX, ale nie už zrejmé z ich výpovede ani z písomných podaní, či jej starí rodičia kupovali holý pozemok bez akejkoľvek zástavby práve pre účely výstavby domu, alebo či kupovali pozemok už s určitými stavbami a ak so stavbami, tak akými a kde tieto stavby už v tom čase, t.j. v roku 1932, resp. 1934 sa nachádzali. Uvedené skutočnosti sú významné na preukázanie toho, či stodola, či maštaľ, ktorá so svojimi základmi zasahovala do jeho pozemkov, resp. pozemkov jeho právnych predchodcov, bola postavená až po 2. svetovej vojne, na čom sa obe sporové strany zhodli. Ďalej poukázal na to, že napadnutý rozsudok nekorešponduje podľa jeho názoru s výpoveďami samotných svedkov žalobkyne, a to X. Q. U. U. O.. Títo svedkovia zhodne tvrdili, že medzi parc. č. C-KN XX a parc. č. C-KN XX bol postavený plot, ktorý prebiehal v priamke a prebiehal od rohu výklenku až dopredu po cestu, ktorá je vstupom na pozemky. Uviedol, že žalobkyňa od neho žiadala nielen plochu 27 m², ale i ďalšiu plochu po celej dĺžke hranice pozemkov parc. C - KN č. XX a č. XX o šírke minimálne 2 metre, čo by bola plocha podstatne väčšia ako tá, ktorá bola predmetom sporu. Potom by i jeho studňa a stromy, ktoré má vysadené vo dvore a hospodárska budova, ktorá je postavená po šírke parc. č. C-KN č. XX boli na ploche, ktoré mali by patriť žalobkyňi. Zo samotných podaných vyjadrení žalobkyne podľa názoru žalovaného vyplýva, že si je vedomá toho, že sporná plocha bola časťou našich pozemkov, ale že ju získali jej právni predchodcovia, lebo sa dohodli s jeho právnymi predchodcami. Kedy, kde a akým spôsobom k takejto dohode došlo bližšie nezrejmla, ani nepreukázala. Navyše uviedol, akým spôsobom získala žalobkyňa spornú plochu 27 m², keď jej právni predchodcovia B. O. a jeho manželka kúpili od X. O. podiely z parciel zapísaných v mpč. XX k.ú. Č. alebo tým, že získali nejakým spôsobom bližšie nepopísaným v neurčenom čase túto plochu od jeho právnych predchodcov, lebo im zaplatili určitú finančnú čiastku. Nakoľko si boli vedomí, že stavajú hospodársku budovu sčasti na ich parcele. Poukázal na záznam šetrenia protiprávneho postavenia plotu Stavebného úradu obce Č. dňa 13.01.2017, pri ktorom jednaní manžel žalobkyne výslovne prehlásil, že pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve, ktorý oplotil, je ochotný vysporiadať za prijateľnú cenu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Právny zástupca žalobkyne v písomnom vyjadrení k odvolaniu zotrval na obsahu žaloby, ako aj jeho písomných vyjadreniach v konaní pred súdom prvej inštancie. Napadnutý rozsudok považoval za zrozumiteľný a náležite odôvodnený. Poukázal na to, že žalobkyňa stále zdôrazňovala, že jej starí rodičia v roku 1932 kúpili nehnuteľnosť, ktorá sa už vtedy užívala tak, ako to užívali jej starí rodičia a rodičia. Na nehnuteľnosti boli dva domy - horný s maštaľou a dolný. Horný s maštaľou bol postavený tak, ako to vidno dodnes, základy, ako aj bola zachovaná sporná plocha 27 m². Predmet sporu vždy užívali jej právni

predchodcovia a následne žalobkyňa. Nikdy túto plochu neužíval žalovaný a jeho právni predchodcovia. Horný dom s maštالou nevedno kedy bol postavený, ale v čase kúpy v roku 1932 už stál. O tom, že dom v dolnej časti v roku 1934 vyhorel, predložila daňový výmer, v ktorom je to uvedené. Zároveň predložila pozemnoknižné vložky týkajúce sa jej nehnuteľností, ako aj susednej nehnuteľnosti, z ktorých dokladov vyplýva, že právny predchodca žalovaného sa stal vlastníkom nehnuteľnosti až v roku 1954. Dovtedy bola vlastníkom G. rodina, ktorá sa po 2. svetovej vojne do obce nevrátila. O spornosti predmetu sporu - 27 m² sa žalobkyňa dozvedela od geodeta, ktorý zameriaval plot. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný v replike k vyjadreniu právneho zástupcu žalobkyne k odvolaniu zotrval na svojich argumentoch, ako aj na podanom odvolaní a žiadal mu vyhovieť. Uviedol, že vzhľadom na nové skutočnosti žiadal, aby ich mohol prezentovať na odvolacom súde.

Právny zástupca žalobkyne sa v rámci odvolacej dupliky k vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadril.

5. Opravným uznesením č.k. 12C/7/2017-112 zo dňa 17.5.2019, súd prvej inštancie opravil záhlavie napadnutého rozhodnutia.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 v znení neskorších predpisov, ďalej len CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke dňa 2.10.2019 (§ 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 1, 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením dôvodnosti uplatneného nároku súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie.

7. K odvolaniu žalovaného uvádza, že uplatnené námietky týkajúce sa nesprávnych skutkových zistení vrátane nesprávneho právneho posúdenia neboli dôvodné. Súd prvej inštancie vyhodnotil jednotlivé dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 191 CSP, jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k správnym skutkovým zisteniam. Z výsledkov vykonaného dokazovania je nepochybné a vyplýva to z pripojených listinných dôkazov, ako aj zo skutkových tvrdení žalobkyne, že starí rodičia žalobkyne neb. B. O. U. X. O., Y. Ž. nadobudli na základe kúpy v roku 1932 nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XX k.ú. Č., a to parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X od X. O. zapísaného pod B32 (č.l. 12-13 spisu) s tým, že Okresný súd Medzilaborce, oddelenie III. dňa 8.6.1934 vykonal zápis o vtelení práva vlastníctva na nehnuteľnostiach od predávateľa v pozemnoknižnej zápisnici Č. pod č. XX, XXX v prospech B. O., ženatého s X. Y. Ž.R.. Následne v dedičskom konaní po neb. B. O. zomrelom X.X.XXXX v konaní vedenom na Štátnom notárstve v Z. pod sp.zn. D XXX/XX dňa 15.5.1986 nadobudla nehnuteľnosti, a to parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X pod B34 v polovici zapísané v zápisnici č. XXX Z. Q., Y. O., K. X.X.XXXX v celosti v pomere k vlastníckemu podielu poručiťľa. V dedičskom konaní pod neb. Z. O. (predtým X.), Y. Ž.T., K. XX.X.XXXX, G. XX.X.XXXX nadobudla sporné nehnuteľnosti dcéra poručiťľky Z. Q., Y. O., K. X.X.XXXX, a to rozhodnutím Štátneho notárstva v Z. č.k. D XXX/XX-XX zo dňa 17.5.1981 (č.l. 18-19 spisu). Žalobkyňa nadobudla sporné nehnuteľnosti na základe dedenia po svojej matke, a to Z. Q., Y. O., K. X.X.XXXX, G. XX.X.XXXX, a to na základe osvedčenia o dedičstve sp.zn. Dnot XX/XX, D XXX/XX vydaného Mgr. Danou Fričovou, notárom, Notársky úrad Trebišov dňa 1.10.2001 (č.l. 15-17 spisu), a to v celosti bez povinnosti výplaty odstupujúcemu dedičovi. Predmetom dedenia boli okrem

iného nehnuteľnosti, a to parcely podľa vlč. XXX, parc. č. XXX/X - dom, dvor vo výmere 633 m², parc. č. XXX/X - záhrady vo výmere 209 m², parc. č. XXX/X - záhrady vo výmere 198 m² zapísané na LV č. XXX v stave podľa C KN parc. č. XX - zastavané plochy s domom č. s. XX vo výmere 654 m², parc. č. XX, parc. č. XX - záhrada vo výmere 360 m² pod A12 v celosti. Žalobkyňa skutkové tvrdenia v spore preukázala listinnými dôkazmi, ako aj čestnými vyhláseniami svedkov X. Q., U. O., Z. V., L. Č. o nerušenom užívaní spornej nehnuteľnosti právnymi predchodcami žalobkyne. Namietané nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov súdom žalovaným, odvolací súd nepovažoval za opodstatnené. Hodnotenie dôkazov je vecou súdu. Nie je porušením práva strany sporu iné hodnotenie dôkazov ako podľa názoru strany sporu. Záonné podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním v prospech neb. B. O. U. X. O., Y. Ž. (predtým Z. O.) súd prvej inštancie správne posúdil, ak vychádzal z právnej úpravy, a to uhorského obyčajového práva platného do 31.12.1950, ktorá právna úprava vyžadovala pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním vo vzťahu k nehnuteľnosti 32 rokov. Následne na základe právneho predpisu, a to zákona č. 141/1950 Zb. s účinnosťou od 1.1.1951 do 31.3.1964. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, záonné podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním právnymi predchodcami žalobkyne boli splnené, lebo v rámci vykonaného dokazovania bolo preukázané, že právni predchodcovia žalobkyne boli v užívaní dobromyseľní, nikým nerušení a spornú nehnuteľnosť užívali počas zákonom stanovenej doby. V súlade s ust. § 566 zákona č. 145/1950 Zb. Občianskeho zákonníka preto k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním spornej nehnuteľnosti došlo právnymi predchodcami žalobkyne k 1.1.1961.

Ak boli splnené všetky predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním podľa Občianskeho zákonníka z roku 1950, nemožno splnenie predpokladov pre vydržanie posudzovať podľa neskoršie platných právnych predpisov (R 112/2000).

8. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku týkajúcu sa nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Podľa názoru odvolacieho súdu, napadnuté rozhodnutie, jeho odôvodnenie spĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 CSP, je jasné, zrozumiteľné a najmä preskúmateľné.

Na doplnenie odvolací súd dodáva, že právni predchodcovia žalobkyne B. O. a jeho manželka X. O. (predtým Z.), Y. Ž. spornú plochu 27 m² nadobudli od X. O. kúpou v roku 1932, ktoré pozemky boli zapísané v mpč. XX k.ú. Č. s tým, že túto časť spornej nehnuteľnosti užívali nerušene, dobromyseľne počas celej zákonom požadovanej doby pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona (ex lege) pri splnení zákonom požadovaných predpokladov, a to musí ísť o spôsobilý predmet vydržania, držba musí byť oprávnená, nepretržitá počas celej zákonom stanovenej doby, spôsobilým subjektom vydržania, ktorým môže byť fyzická, právnická osoba, prípadne štát, pokiaľ je účastníkom občianskoprávných vzťahov. Výsledkom splnenia všetkých zákonom požadovaných predpokladov vydržania je nadobudnutie vlastníckeho práva k veci vydražiteľom, a to okamihom uplynutia vydržacej doby.

Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovaného za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením č.k. 12C/7/2017-112 zo dňa 17.5.2019 potvrdil ako vecne správny v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalobkyne v odvolacom konaní vyplývajúcou z ust. § 255 ods. 1 CSP. Odvolací súd úspešnej žalobkyne priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2 CSP).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.